

عنوان مقاله:

منظری فیلسوفانه از تهران آینده نگاه کل نظر به نقش اراضی عباس آباددروند برنامه ریزی شهرتهران

محل انتشار:

فصلنامه منظر، دوره 2، شماره 6 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 2

نویسنده:

سیدموسی دیباج - دکترای فلسفه / عضو هیئت علمی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

شهر تهران واقعیتی نو برخاسته از ناحیه موسوم به دشت ری در سایه جنوبی رشته کوه‌های البرز میانی است. بهدلیل اهمیت امروزی شهر تهران بهعنوان پایتخت در یک و نیم سده اخیر ایران، مبدأ شهر تهران بیشتر بهلحاظ تاریخی مورد توجه صاحب بنظران بوده است تا ملاحظات جغرافیایی و ژئومورفولوژی و مبدأ جغرافیایی و طبیعی آن. لازم است به جای رجوع به احاله تاریخی historical reductionism برای مطالعهوضعیت توسعه اراضی مانندعباس آباد در تهران به احاله جغرافیایی (environmental reductionism متوسل شویم. در مقایسه با تئوریهای عملکردی و هنجاری، تئوری برنامه ریزی به اهمیت فرایند تصمی مگیری محیطی، چه آنچه هست و چه آنچه باید باشد، ارتباط دارد. اگر بتوانیم به پرسش «تهران چرا اینگونه شد؟» پاسخ دهیم، میتوانیم هویت در حال تغییر تهران را معرفی کنیم و بگوییم «تهران اینگونه است» و تهران اینگونه زنده است.

کلمات کلیدی:

احاله جغرافیایی، شهرسازی، فضای شهری پیرامونی، تهران، اراضی عباس آباد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/302944>

